

Formanden: Vi gaae derefter over til det Afsnit i Betænkningen, som omhandler „Postvæsenet“. Forsaavidt der i Udvalgets Forslag under Nr. 6 staaer anført en Udgift af 5408 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ sk, medens den i Revisionens Beretning er opført med 1746 Rd. 87 $\frac{1}{2}$ sk, maa jeg, efter hvad der indeholdes i Betænkningen, gaae ud fra, at det er den Gjenstand, der har medført Udgiften, som Udvalget foreslaaer at skulle billiges. Jeg antager saaledes, at det ikke er Meningen, at Udvalget skulde vilde billige en større Udgift, end Revisionen har foreslaaet, men Forskjellen er kun, at det er den Gjenstand, der har medført Udgiften, som Udvalget har erklæret sig for, medens Revisionen har tænkt paa den Udgift, som er foranlediget ved den omhandlede Gjenstand.

Vesfely: Jeg vil udbede mig speciel Afstemning over den Post, som Formanden omtalte.

Formanden: Det skal blive efterkommet.

Ordføreren: Til Pakkepostens extra-ordinaire Ledfagelse er i Finantsloven bevilget 2700 Rd., men der er medgaaet 82 Rd. 5 $\frac{1}{2}$ sk mere. Det er ligefrem nødvendigt, at en saadan Ledfagelse finder Sted, hvor det behøves; Summen er aldeles calculatorisk, og Sagen er altsaa i sin Orden. Jeg skal bemærke, at paa Contoen B. 2 er idethale bespart 159 Rd. 21 $\frac{1}{2}$ sk. Den næste Post er af samme Betskaffenhed. Der er bevilget 1000 Rd. 16 $\frac{1}{2}$ sk til Reparationer ved Halkov, Sprogø og Knudshoved, men der er brugt 103 Rd. 67 $\frac{1}{2}$ sk mere. De henhøre til den Conto, der er overført „Velpassage“, hvortil der er bevilget 27,114 Rd. 60 $\frac{1}{2}$ sk, og der er altsaa idethale sparet 39 Rd. 75 $\frac{1}{2}$ sk. Det er saaledes kun paa Underconti, at denne Overførelse har fundet Sted, men ikke i Realiteten. Ved den næste Post er der medgaaet 2435 Rd. 89 $\frac{1}{2}$ sk mere end bevilget til Jistransport; det er Noget, der er aldeles afhængigt af Naturbegivenhederne og ikke af Generalpostdirecteuren. Den næste Post er en Meerudgift 24,413 Rd. 84 $\frac{1}{2}$ sk, som ere anvendte til Anskaffelse af nye Dampskibe til Dampskibet Slesvig. Herved maa erindres, at det er begrundet i en Beslutning af Generalpostdirecteuren, og at det er en saa betydelig Udgift, at man tidligere burde have tænkt derpaa, for at de

forødnede Midler kunde have været bevilgede. Da der imidlertid ikke foreligger nogen Grund til at tvivle om, at den har været nødvendig, foreslaaer Udvalget, at den passerer. Mere tvivlsom er derimod den følgende Post, 679 Rd. 89 $\frac{1}{2}$ sk, som er udgivet til Inventariegjenstande til Generaldeciforateret for Postvæsenets Regnskabsvæsen. Dette hele Embede er oprettet uden Rigsdagens Samtykke, og det kunde maafee være tvivlsomt, om det vilde have erholdt det, hvis man havde anmodet derom. Hvad der vedkommer os her er, om Sagen kunde ansees saa nødvendig, at man skulde begynde derpaa, inden Embedet var blevet anerkjendt af Rigsdagen, og dette kan neppe antages. Dette har man udtrykt ved at bruge den strengere Form „kan passere“ og det endda kun paa Grund af, at Rigsdagen bagefter har fundet sig i at lade Posten vedblive at bestaae. Der er medgaaet 1603 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ sk til Trykningsomkostninger og 221 Rd. 51 $\frac{1}{2}$ sk til Bogbinderarbejde, mere end bevilget; det er reent calculatoriske Summer, og Pengene ere vistnok hensigtsmæssigt anvendte. — Til Befordringsomkostninger er bevilget 91,000 Rd.; hertil er medgaaet 15,827 Rd. 86 $\frac{1}{2}$ sk mere; ligeledes 60 Rd. 74 $\frac{1}{2}$ sk over de bevilgede 600 Rd. til Postkarethernes Indretning og 331 Rd. 2 $\frac{1}{2}$ sk over de bevilgede 1200 Rd. til nogle Stationer. Det er Udgifter, som ikke kunne beregnes iforvejen, da de ere afhængige af Omstændigheder, som ligge udenfor Bestyrelsens Raadighed; det maa ofte ansees ønskeligt, at saadanne Udgifter blive saa store som muligt, da Indtagterne derved ville tiltage. Den næste Post, 5408 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ sk, angaaer en Sum, som Rhedertet for Slesvig, altsaa Postvæsenet, har udbetalt til Rhederiet for Skibet „Patriot“ paa Grund af en dette Skib ved Paasejling tilføjet Beskadigelse. Udgiften er en Følge ved Lov og Dom, og Sagen er altsaa fuldkommen i sin Orden. Det Gæste, der skulde kunne være Spørgsmaal om, skulde være, om der kunde tilkomme Staten nogen Regres hos Skibsføreren. Det maa imidlertid ansees for afgjort, at der ikke tilkommer Staten nogen saadan. Allerede det, at Sretten har dømt, at Skaden skal deles halvt mellem Parterne, viser, at Retten har betragtet Tilfældet som handeligt; thi havde